

## Arrest

nr. 234 513 van 26 maart 2020  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VAN LAER  
Lange Van Ruusbroecstraat 76-78  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN LAER en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 3 november 2015 en heeft zich een eerste maal vluchteling verklaard op 13 november 2015.

Op 17 mei 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing.

Bij arrest nr. X van 31 januari 2018 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging niet in cassatieberoep.

1.2. Verzoeker diende op 27 juni 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 23 augustus 2018 de beslissing houdend niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing.

Bij arrest nr. 222 877 van 19 juni 2019 wordt de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigd omdat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn schriftelijk verslag met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde aanvullende nota laattijdig overmaakte aan de Raad.

Op 25 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

**"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u Pashtoun van origine. U bent geboren in het dorp Shorokhel, binnen het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U verhuisde ongeveer negen à tien jaar geleden naar Chamtala waar u tot aan uw vertrek uit Afghanistan woonde. U werkte als tolk in Kunar vanaf september 2011 tot juli 2012 voor de Amerikanen en later ook als leraar Engels in uw eigen privéschool in Chamtala.*

*Op 13 november 2015 deed u voor de eerste maal een verzoek tot internationale bescherming. U bent Afghanistan ontvlucht omdat u door de taliban herhaaldelijk werd bedreigd omwille van uw werk als tolk voor de buitenlanders en uw werk als leraar Engels in uw privéschool. In het kader van uw eerste verzoek nam het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 17 mei 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd geacht aan uw asielmotieven. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 31 januari 2018 oordeelde de rechtbank dat u evenmin een beschermingsstatuut verleend kon worden.*

*U diende op 27 juni 2018 een tweede verzoek in. In het kader van dit tweede verzoek haalt u aan dat u in Shorokhel bent geboren, maar dat uw vader u meenam naar Pakistan kort na uw geboorte. U bleef in Pakistan tot ongeveer tien jaar geleden. Toen u tien jaar geleden van Pakistan terugkeerde naar Afghanistan vestigde u zich in Chamtala. U houdt daarnaast vast aan uw asielmotieven uit uw eerste aanvraag en verklaart enkel niet de waarheid over uw eerdere verblijf in Pakistan te hebben verteld in uw eerste aanvraag. Uw familie ontving na uw vertrek nog een dreigbrief van de taliban omdat u voor de NATO werkte en omdat u naar Europa werd gezonden. U haalt bovendien aan dat de situatie in Afghanistan erger wordt. U hoorde ook dat er twee bewakers aan een school in het district Khogyani door IS werden afgeslacht en ze de school in brand staken.*

*Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van uw certificaat van de computeracademie in Pakistan; een kopie van uw certificaat van een school in Pakistan; een kopie van het attest van terugkeer van uw familie van Pakistan naar Afghanistan; een kopie van een document UNHCR inzake de vrijwillige terugkeer van uw familie van Pakistan naar Afghanistan; foto's u met uw collega-tolken in het Amerikaans militair kamp FOB Joyce; een bundel internetkranten over de veiligheidssituatie in Afghanistan; rapporten over de risicoprofielen binnen het Afghaanse conflict; foto's van u met een Amerikaanse soldaat en leden van de Afghaanse politie; een verklaring, uittreksel facebookgesprek en visitekaartje van uw vroegere collega C. R.; een uittreksel van een facebookgesprek van B. D.; uw certificaat van maatschappelijke opleiding te Chamtala; een foto van uw huis in Chamtala en foto's van uw privéschool; een discharge card van Khogyani Hospital; een foto van uw huwelijksceremonie; Engelse vertaling uw ID-card; brief van uw advocaat; certificaten van de lessen die u in Jalalabad volgde.*

*In het kader van uw tweede verzoek nam het CGVS op 23 augustus 2018 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van uw verzoek omdat u geen nieuwe elementen aantoonde die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. U diende tegen deze beslissing een beroep*

*in bij de RvV. U legde een aanvullende nota neer ter terechtzitting van 3 mei 2019 en bracht volgende nieuwe elementen ter kennis: een artikel van de BBC uit 2014; een video van uw tussenkomst in het Europees Parlement op 31 januari 2018; en een artikel over het Conflict Zones Project 2018.*

*Op 16 juni 2019 vernietigde de RvV (arrestnummer: 222877) de beslissing van het CGVS omdat de commissaris-generaal als antwoord op uw nota laattijdig haar schriftelijk verslag heeft overgemaakt.*

## **B. Motivering**

*Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.*

*Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.*

*Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van de bijkomende stukken die u aanbracht bij de RvV moet besloten worden dat de beoordeling dat uw tweede verzoek niet ontvankelijk is gehandhaafd blijft.*

*In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, beschouwt de commissaris-generaal het verzoek als niet ontvankelijk.*

*In het kader van uw tweede verzoek moet worden vastgesteld dat u opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name uw vrees ten aanzien van de Taliban omwille van uw werk als tolk voor de NATO (verklaring volgend verzoek punt 15, 18 en 22). U verwijst ook naar de verergerende situatie in Afghanistan (punt 15 en 22). Wat dit betreft moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst en verblijf te Chamtala de laatste acht tot negen jaar voor uw vertrek. De vaststelling dat u geen realistisch zicht bood op verschillende essentiële elementen van uw identiteit. Dit in combinatie met uw gebrekkige kennis over uw regio van herkomst heeft het CGVS doen besluiten dat u de toekenning van de vluchtelingenstatus werd geweigerd. Aangezien u geen zicht bood op uw identiteit en op de plaats(en) waar u voorafgaand aan uw komst naar België in of buiten Afghanistan hebt verbleven, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en uw verzoek raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Tegen deze beslissing genomen door het CGVS op 18 mei 2017 diende u een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De motieven van het CGVS werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 31 januari 2018 (Arrest nr.199032). Tegen deze beslissing hebt u geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behouden voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.*

*De vaststelling dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. De problemen die uw familie in Afghanistan hebben gehad vallen onder dezelfde categorie aangezien ze voortvloeien uit de problemen*

die u in uw eerste verzoek aanbracht. In uw recentste verzoek zegt u dat u een tijd in Pakistan heeft gewoond tot ongeveer tien jaar geleden. Deze nieuwe verklaringen doen echter geen afbreuk aan de eerdere vaststellingen van het CGVS en de RvV met betrekking tot uw voorgehouden verblijf te Chamtala.

De documenten die u voorlegt om uw tweede verzoek te ondersteunen slagen er niet in bovenstaande appreciatie te wijzigen. De certificaten van uw opleidingen te Pakistan en van uw terugkeer van Pakistan naar Afghanistan tonen louter uw verblijf te Pakistan en terugkeer naar Afghanistan aan, maar onthullen niet waar u vervolgens in Afghanistan verbleef. Uit de foto van uw huwelijksceremonie kan niet opgemaakt worden waar ze genomen werd en kan bijgevolg uw verblijf te Chamtala niet aantonen. De Engelse vertaling van uw ID-card, de foto's van uw werk, de foto's van uw privéschool heeft u reeds in het kader van uw eerste aanvraag ingediend en werden door het CGVS en de RvV in hun beoordeling opgenomen. Deze stukken vormen dus geen nieuwe elementen in uw huidige aanvraag. De internetartikels en de rapporten die u voorlegt wijzen dan weer op de algemene situatie in Afghanistan en de risicoprofielen van Afghaanse verzoekers. Deze artikels en rapporten kunnen uw verblijf te Chamtala echter niet aantonen, wat zoals eerder gesteld de kern van uw relaas en uw verzoek vormt.

De facebookgesprekken met en van uw voormalig collega's tonen uw werk aan als tolk, wat geen element van twijfel is. De brief van uw ex-collega C. R. G. waarin hij verklaart dat u afkomstig bent uit Chamtala slaagt er evenmin in de beslissing van het CGVS om te keren. Deze brief werd opgemaakt op 15 mei 2018 ter staving van uw volgend verzoek en op uw uitdrukkelijke vraag, zo blijkt uit het toegevoegde facebookgesprek. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde. De vermelding van uw plaats van afkomst in de verklaring van uw ex-collega C. R. G. kunnen de eerdere vaststellingen van het CGVS en de RvV niet ongedaan maken. Het facebookgesprek met B. D. bevat geen aanwijzing naar uw verblijfplaats in Afghanistan. De foto van de poster van de ngo CEDPB slaagt er evenmin in uw verblijf te Chamtala aan te tonen. Er kan immers geen vaststelling worden gedaan over waar de poster zich precies bevindt. Het is onduidelijk op welke plaats deze poster werd opgehangen, en uit niets blijkt dat de poster aan uw huis of in de buurt ervan werd opgehangen. Het certificaat van de maatschappelijke opleiding legt u voor om uw verblijf te Chamtala aan te tonen. U legt slechts een kopie voor, waardoor de authenticiteit van het stuk niet kan worden nagegaan. Bovendien staat op dit document evenwel dat de opleiding waaraan u deelnam liep van 1 mei 2011 tot 23 mei 2011. Zo is het duidelijk dat uw afkomst en uw jarenlange verblijf te Chamtala voor uw vertrek aan de hand van dit document niet kan worden gestaafd op basis van een opleiding gedurende drie weken in 2011. De discharge card van het Khogyani Hospital valt onder dezelfde categorie. Het betreft opnieuw slechts een kopie en gaat over een ziekenhuisopname van uw moeder. Op die manier kan dit document niet uw vermeende afkomst en verblijf te Chamtala bewijzen. De certificaten van uw lessen die u in Jalalabad volgde slagen er evenmin in uw afkomst uit Chamtala aan te tonen doordat er louter en alleen wordt verwezen naar de lessen die u volgde aan het Kabul English Language and Computer Center en dit te Jalalabad.

De brief van uw advocaat vat uw aanvragen om internationale bescherming samen en wijst naar voornoemde documenten, maar kan daarnaast niets verder aanbrengen om uw vermeende verblijf te Chamtala tot aan uw vertrek hard te maken. Al deze documenten kunnen op geen enkele manier op zichzelf uw langdurig verblijf in Chamtala tot net voor uw vertrek uit Afghanistan aantonen. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse verzoeker.

Daarnaast wijzen u en uw advocaat expliciet op uw werk als tolk voor de NATO waardoor zij de mening zijn toegedaan dat u de vluchtelingenstatus zou moeten bekomen. Uw werk als tolk voor de NATO werd in uw eerdere verzoek om internationale bescherming door het CGVS en de RvV meegenomen bij de beoordeling van uw beschermingsnood. De vaststelling dat u als tolk werkte vormt dan ook geen nieuw element in uw huidige aanvraag. De laatste toegevoegde rapporten kunnen op uw persoonlijke nood aan bescherming geen nieuw licht werpen. Daarenboven moet er worden gewezen op de vaststelling dat de paragraaf die wordt aangehaald door uw raadsman uit 2012 stamt en dus gedateerd is in

vergelijking met de "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylumseekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018 waarop het CGVS zich baseert.

De documenten die u in uw aanvullende nota in het kader van uw beroep bij de RvV voorlegde, kunnen evenmin voorgaande constatering ongedaan maken. Het artikel van de BBC uit 2014 legt u voor om uw profiel en uw motieven te ondersteunen. Uw foto staat ook in het artikel en u werd in Kabul geïnterviewd samen met enkele andere tolken. In de aanvullende nota staat dat u toen net uit uw regio van herkomst kwam waar u werkte en een dreigbrief van de taliban had ontvangen. Deze beweringen berusten echter louter op uw verklaringen en kunnen evenmin als het artikel op zich iets wijzigen aan de voorgaande vaststellingen over uw laatste verblijfplaatsen. De video van uw tussenkomst in het Europees Parlement waarbij u op 31 januari 2018 het woord kreeg als tolk die in conflictgebied tewerkgesteld was, legt u voor om uw problemen en uw profiel als tolk te ondersteunen. Dit stuk kan wederom uw verblijfplaatsen in Afghanistan tot aan uw vertrek naar Europa niet aantonen. Het artikel over het Conflict Zones Project 2018 valt onder dezelfde categorie. Deze drie toegevoegde stukken in uw aanvullende nota bij de RvV zeggen dus opnieuw niets over uw voorgehouden verblijfplaatsen voor u naar België kwam. Hierbij dient andermaal gewezen te worden op de beoordeling van het CGVS en de RvV dat u ondanks uw tewerkstelling als tolk door uw frauduleuze verklaringen over uw verblijfplaatsen een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk maakt. Het andermaal benadrukken van uw tewerkstelling vormt dan ook geen nieuw element dat de kans op een beschermingsstatus in uw hoofde aanzienlijk verhoogd.

In uw huidig tweede verzoek haalt u geen elementen aan die een nieuw licht werpen op de beoordeling van het CGVS en de RvV dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

#### **2.1.1. Middelen**

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 40 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna:

Procedurerichtlijn), van de artikelen 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het materiële motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het materiële motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

In een derde middel beroept verzoeker zich ten slotte nog op de schending van artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het materiële motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en meent dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

## 2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgende stukken: een uittreksel uit het rapport “EASO. Afghanistan Security Situation” van juni 2019 (stuk 3), een uittreksel uit het rapport “Landinfo. Report Afghanistan. Taliban’s Intelligence and the intimidation campaign” (stuk 4) en een uittreksel uit het rapport “EASO Country Guidance. Afghanistan Guidance note and common analysis” van juni 2019 (stuk 5).

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer met volgende stukken: een ‘Amicus Curiae’ ten behoeve van verzoeker van Amnesty International van 14 februari 2020 (stuk 1), een brief van de Nederlandse Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid inzake vreemdelingenbeleid (stuk 2), een motie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (stuk 3), het artikel “Netherlands: Do not force Afghan interpreter back to danger” van 15 oktober 2019 (stuk 4), het artikel “Nederland, stuur Afghaanse tolk niet terug” van Amnesty International (NL) van 16 oktober 2019 (stuk 5), het artikel “Afghaanse tolk op punt te worden uitgezet” van Vluchtelingenwerk Nederland van 27 september 2019 (stuk 6) en een uittreksel uit het rapport “EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation” van juni 2019 (stuk 7) (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

## 2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze dit artikel is geschonden. Derhalve dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het eerste middel niet ontvankelijk is.

De Raad benadrukt voorts dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker is voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag. Het tweede en het derde middel zijn, wat deze onderdelen betreft, dan ook niet dienstig.

Aangaande de verwijzing naar artikel 40 van de Procedurerichtlijn en artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn moet worden opgemerkt dat deze normen zijn overgenomen in de Vreemdelingenwet, zodat deze bepalingen, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie, niet langer over directe werking beschikken.

2.3.2. Vooreerst dient erop gewezen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 mei 2017 in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming besloot tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde (recente) herkomst en verblijf in het Afghaanse dorp Chamtala, provincie Nangarhar. Aangezien verzoeker geen zicht bood op zijn identiteit en op de plaats(en) waar hij voorafgaand aan zijn komst naar België in of buiten Afghanistan heeft verbleven, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin hij daadwerkelijk voor zijn aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die hem ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van zijn relaas en zijn verzoek raakt, te verzwijgen maakte verzoeker bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing.

Bij arrest nr. 199 032 van 31 januari 2018 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij gedurende de laatste acht jaar voorafgaand aan zijn komst naar België in het dorp Chamtala in de provincie Nangarhar heeft verbleven en dat hij door een gebrekkige medewerking zelf het onderzoek onmogelijk maakte naar een eventuele vluchtelingenrechtelijke vrees die hij mogelijk koestert, alsook dat hieruit kan worden afgeleid dat verzoeker meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker ging niet in cassatieberoep.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale beslissingen, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.3.3. Verzoeker diende op 27 juni 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit tweede (huidig) verzoek voert verzoeker opnieuw aan dat hij geboren is in het Afghaanse dorp Shorokhel, maar geeft hij aan dat zijn vader hem meenam naar Pakistan kort na zijn geboorte. Verzoeker verklaart voorts dat hij in Pakistan bleef tot ongeveer tien jaar geleden, waarbij hij terugkeerde naar Afghanistan en zich vestigde in het dorp Chamtala in de provincie Nangarhar. Verzoeker herhaalt zijn vluchtmotieven die hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette, meer bepaald dat hij door de taliban werd bedreigd omwille van zijn werk als tolk voor de buitenlanders en zijn werk als leraar Engels in zijn privéschool. Daarnaast geeft verzoeker aan dat zijn familie na zijn vertrek uit Afghanistan nog een dreigbrief van de taliban ontving omdat hij voor de NATO werkte en omdat hij naar Europa werd gezonden. Verder benadrukt verzoeker dat de situatie in Afghanistan erger wordt. Zo hoorde hij dat er twee bewakers aan een school in het district Khogyani door IS werden afgeslacht en dat ze de school in brand staken.

In het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker nog volgende documenten voor: een kopie van zijn certificaat van de computeracademie in Pakistan; een kopie van zijn certificaat van een school in Pakistan; een kopie van het attest van terugkeer van verzoekers familie

van Pakistan naar Afghanistan; een kopie van een document UNHCR inzake de vrijwillige terugkeer van verzoekers familie van Pakistan naar Afghanistan; foto's van verzoeker met zijn collega-tolken in het Amerikaans militair kamp FOB Joyce; een bundel internetkranten over de veiligheidssituatie in Afghanistan; rapporten over de risicoprofielen binnen het Afghaanse conflict; foto's van verzoeker met een Amerikaanse soldaat en leden van de Afghaanse politie; een verklaring, uittreksel facebookgesprek en visitekaartje van zijn vroegere collega C. R.; een uittreksel van een facebookgesprek van B. D.; verzoekers certificaat van maatschappelijke opleiding te Chamtala; een foto van zijn huis in Chamtala en foto's van zijn privéschool; een discharge card van Khogyani Hospital; een foto van zijn huwelijksceremonie; Engelse vertaling zijn ID-card; brief van zijn advocaat en certificaten van de lessen die hij in Jalalabad volgde.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam in dit verband op 23 augustus 2018 de beslissing houdend niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing. Ter terechtzitting van 3 mei 2019 legde verzoeker een aanvullende nota neer met volgende nieuwe elementen: een artikel van de BBC uit 2014, een video over zijn tussenkomst in het Europees Parlement op 31 januari 2018 en een artikel over het '*Conflict Zones Project 2018*'.

Bij arrest nr. 222 877 van 19 juni 2019 wordt de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2018 vernietigd omdat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn schriftelijk verslag met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde aanvullende nota laatijdig overmaakte aan de Raad.

Op 25 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opnieuw de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). In deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, wordt verzoekers huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard omdat (i) in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming reeds werd vastgesteld dat hij geen realistisch zicht bood op zijn identiteit en de plaats(en) waar hij voorafgaand aan zijn komst naar België in of buiten Afghanistan heeft verbleven zodat de commissaris-generaal en de Raad in het ongewisse verkeerde met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin hij daadwerkelijk voor zijn aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die hem ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten en het louter verwijzen naar dezelfde verklaringen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd of het afleggen van verklaringen die hierop voortbouwen, op zich niet van die aard is om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen; (ii) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn om de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen nu deze zijn verblijf in Chamtala niet kunnen aantonen, zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing; (iii) in zoverre verzoeker en zijn advocaat nog wijzen op zijn werk als tolk voor de NATO als reden om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen, dient erop gewezen dat dit aspect reeds werd meegenomen in de beoordeling van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en bijgevolg geen nieuw element vormt in het kader van zijn huidig verzoek, alsook dat de laatste toegevoegde rapporten geen nieuw licht kunnen werpen op zijn persoonlijke nood aan bescherming, te meer daar een deel van de aangehaalde informatie gedateerd is in vergelijking met de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt en (iv) ook de documenten die hij in zijn aanvullende nota in het kader van zijn beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorlegde niet van die aard zij om de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.4. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.



De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker in het kader van zijn huidige, derde verzoek om internationale bescherming, geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers in wezen tot het herhalen en poneren van een vrees voor vervolging, het benadrukken dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft voorgelegd en het verwijzen naar de door hem voorgelegde stukken, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, kan uit de bestreden beslissing wel degelijk blijken dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een onderzoek heeft gevoerd naar de door verzoeker nieuw bijgebrachte elementen, doch dat hij tot de vaststelling is gekomen dat verzoekers bijkomende verklaringen en nieuw voorgelegde documenten de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in het dorp Chamtala voor zijn komst naar België en de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan niet vermogen te herstellen. De bestreden beslissing luidt dienaangaande als volgt:

*“De vaststelling dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. De problemen die uw familie in Afghanistan hebben gehad vallen onder dezelfde categorie aangezien ze voortvloeien uit de problemen die u in uw eerste verzoek aanbracht. In uw recentste verzoek zegt u dat u een tijd in Pakistan heeft gewoond tot ongeveer tien jaar geleden. Deze nieuwe verklaringen doen echter geen afbreuk aan de eerdere vaststellingen van het CGVS en de RvV met betrekking tot uw voorgehouden verblijf te Chamtala.*

*De documenten die u voorlegt om uw tweede verzoek te ondersteunen slagen er niet in bovenstaande appreciatie te wijzigen. De certificaten van uw opleidingen te Pakistan en van uw terugkeer van Pakistan naar Afghanistan tonen louter uw verblijf te Pakistan en terugkeer naar Afghanistan aan, maar onthullen*

niet waar u vervolgens in Afghanistan verbleef. Uit de foto van uw huwelijksceremonie kan niet opgemaakt worden waar ze genomen werd en kan bijgevolg uw verblijf te Chamtala niet aantonen. De Engelse vertaling van uw ID-card, de foto's van uw werk, de foto's van uw privéschool heeft u reeds in het kader van uw eerste aanvraag ingediend en werden door het CGVS en de RvV in hun beoordeling opgenomen. Deze stukken vormen dus geen nieuwe elementen in uw huidige aanvraag. De internetartikels en de rapporten die u voorlegt wijzen dan weer op de algemene situatie in Afghanistan en de risicoprofielen van Afghaanse verzoekers. Deze artikels en rapporten kunnen uw verblijf te Chamtala echter niet aantonen, wat zoals eerder gesteld de kern van uw relaas en uw verzoek vormt.

De facebookgesprekken met en van uw voormalig collega's tonen uw werk aan als tolk, wat geen element van twijfel is. De brief van uw ex-collega C. R. G. waarin hij verklaart dat u afkomstig bent uit Chamtala slaagt er evenmin in de beslissing van het CGVS om te keren. Deze brief werd opgemaakt op 15 mei 2018 ter staving van uw volgend verzoek en op uw uitdrukkelijke vraag, zo blijkt uit het toegevoegde facebookgesprek. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde. De vermelding van uw plaats van afkomst in de verklaring van uw ex-collega C. R. G. kunnen de eerdere vaststellingen van het CGVS en de RvV niet ongedaan maken. Het facebookgesprek met B. D. bevat geen aanwijzing naar uw verblijfplaats in Afghanistan. De foto van de poster van de ngo CEDPB slaagt er evenmin in uw verblijf te Chamtala aan te tonen. Er kan immers geen vaststelling worden gedaan over waar de poster zich precies bevindt. Het is onduidelijk op welke plaats deze poster werd opgehangen, en uit niets blijkt dat de poster aan uw huis of in de buurt ervan werd opgehangen. Het certificaat van de maatschappelijke opleiding legt u voor om uw verblijf te Chamtala aan te tonen. U legt slechts een kopie voor, waardoor de authenticiteit van het stuk niet kan worden nagegaan. Bovendien staat op dit document evenwel dat de opleiding waaraan u deelnam liep van 1 mei 2011 tot 23 mei 2011. Zo is het duidelijk dat uw afkomst en uw jarenlange verblijf te Chamtala voor uw vertrek aan de hand van dit document niet kan worden gestaafd op basis van een opleiding gedurende drie weken in 2011. De discharge card van het Khogyani Hospital valt onder dezelfde categorie. Het betreft opnieuw slechts een kopie en gaat over een ziekenhuisopname van uw moeder. Op die manier kan dit document niet uw vermeende afkomst en verblijf te Chamtala bewijzen. De certificaten van uw lessen die u in Jalalabad volgde slagen er evenmin in uw afkomst uit Chamtala aan te tonen doordat er louter en alleen wordt verwezen naar de lessen die u volgde aan het Kabul English Language and Computer Center en dit te Jalalabad.

De brief van uw advocaat vat uw aanvragen om internationale bescherming samen en wijst naar voornoemde documenten, maar kan daarnaast niets verder aanbrengen om uw vermeende verblijf te Chamtala tot aan uw vertrek hard te maken. Al deze documenten kunnen op geen enkele manier op zichzelf uw langdurig verblijf in Chamtala tot net voor uw vertrek uit Afghanistan aantonen. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse verzoeker.

Daarnaast wijzen u en uw advocaat expliciet op uw werk als tolk voor de NATO waardoor zij de mening zijn toegedaan dat u de vluchtelingenstatus zou moeten bekomen. Uw werk als tolk voor de NATO werd in uw eerdere verzoek om internationale bescherming door het CGVS en de RvV meegenomen bij de beoordeling van uw beschermingsnood. De vaststelling dat u als tolk werkte vormt dan ook geen nieuw element in uw huidige aanvraag. De laatste toegevoegde rapporten kunnen op uw persoonlijke nood aan bescherming geen nieuw licht werpen. Daarenboven moet er worden gewezen op de vaststelling dat de paragraaf die wordt aangehaald door uw raadsman uit 2012 stamt en dus gedateerd is in vergelijking met de "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylumseekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018 waarop het CGVS zich baseert.

De documenten die u in uw aanvullende nota in het kader van uw beroep bij de RvV voorlegde, kunnen evenmin voorgaande constatering ongedaan maken. Het artikel van de BBC uit 2014 legt u voor om uw profiel en uw motieven te ondersteunen. Uw foto staat ook in het artikel en u werd in Kabul geïnterviewd samen met enkele andere tolken. In de aanvullende nota staat dat u toen net uit uw regio van herkomst kwam waar u werkte en een dreigbrief van de taliban had ontvangen. Deze beweringen berusten echter louter op uw verklaringen en kunnen evenmin als het artikel op zich iets wijzigen aan de voorgaande vaststellingen over uw laatste verblijfplaatsen. De video van uw tussenkomst in het Europees Parlement waarbij u op 31 januari 2018 het woord kreeg als tolk die in conflictgebied tewerkgesteld was, legt u voor om uw problemen en uw profiel als tolk te ondersteunen. Dit stuk kan wederom uw verblijfplaatsen in Afghanistan tot aan uw vertrek naar Europa niet aantonen. Het artikel

*over het Conflict Zones Project 2018 valt onder dezelfde categorie. Deze drie toegevoegde stukken in uw aanvullende nota bij de RvV zeggen dus opnieuw niets over uw voorgehouden verblijfplaatsen voor u naar België kwam. Hierbij dient andermaal gewezen te worden op de beoordeling van het CGVS en de RvV dat u ondanks uw tewerkstelling als tolk door uw frauduleuze verklaringen over uw verblijfplaatsen een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk maakt. Het andermaal benadrukken van uw tewerkstelling vormt dan ook geen nieuw element dat de kans op een beschermingsstatus in uw hoofde aanzienlijk verhoogd."*

De argumentatie in het verzoekschrift dat het vaststaat dat de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, houdt een loutere negatie van hetgeen in de bestreden beslissing wordt vastgesteld in en kan, gelet op voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen, dan ook niet worden gevolgd.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat de drie documenten uitgaande van UNHCR over de vrijwillige terugkeer vanuit Pakistan naar Afghanistan niet werden onderzocht door de commissaris-generaal en/of niet wordt verduidelijkt waarom zij niet in overweging worden genomen, kan hij allerminst worden gevolgd. Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te dezen overweegt dat deze documenten verzoekers terugkeer (en deze van zijn familie) van Pakistan naar Afghanistan aanduiden, hetgeen niet wordt betwist. Verzoekers eerder verblijf in Pakistan en zijn terugkeer naar Afghanistan doen echter geen afbreuk aan de eerdere vaststellingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest nr. 199 032 van 31 januari 2018) met betrekking tot zijn voorgehouden verblijf in Chamtala en tonen niet aan dat hij er daadwerkelijk jarenlang voor zijn komst naar België heeft verbleven.

Verzoeker meent voorts dat het gesolliciteerd karakter van de brief van C. R. G. geen afbreuk doet aan het feit dat dit een nieuw gegeven betreft, waarvan de inhoud onderzocht moet worden en verwijst hierbij nog naar het arrest nr. 113 909 van 18 november 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Vooreerst dient te worden benadrukt dat de precedentwerking tot op heden niet wordt aanvaard in de continentale rechtstraditie. Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat de brief, behoudens zijn gesolliciteerd karakter, niet kan volstaan om verzoekers langdurig verblijf in Chamtala aan te tonen omdat documenten slechts een ondersteunende werking hebben en uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in Afghanistan tegen betaling te verkrijgen zijn zodat zij slechts een zeer beperkte bewijswaarde hebben bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse verzoeker. Overigens merkt de Raad op dat, daargelaten het duidelijk gesolliciteerd karakter dat reeds afbreuk doet aan de bewijswaarde ervan, uit de brief blijkt dat de opsteller ervan aangeeft dat verzoeker afkomstig is van het dorp Chamtala en dat hij in 2012 als tolk voor de Amerikaanse troepen werkte, alsook dat hij vermoedt dat verzoeker en zijn familie het gebied ontvluchtten na diens werkzaamheden voor de Amerikaanse troepen - waarvan verzoeker zelf het einde situeert in juli 2012 -, zodat hieruit geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker tot aan zijn vertrek naar België in het dorp heeft verbleven. Deze brief kan op zichzelf, dan wel in samenhang met de overige documenten, dan ook bezwaarlijk volstaan als bewijs van zijn voorgehouden verblijf in Chamtala en toont niet aan dat hij er daadwerkelijk jarenlang voor zijn komst naar België heeft verbleven, laat staan dat hij er een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koestert of er een reëel risico op ernstige schade loopt.

Waar verzoeker nog benadrukt dat hij het woord kreeg in het Europees Parlement om zijn vrees als tolk toe te lichten, dat hij zich zo in de schijnwerpers heeft gesteld van het internationaal forum en dit nieuw element niet opzij kan worden geschoven omwille van het feit dat het geen betrekking heeft op zijn recente herkomst in Afghanistan of omwille van "een gesolliciteerd karakter", alsook met de argumentatie dat hij als tolk voor de buitenlandse troepen een bijzonder doelwit vormt voor de taliban waartoe hij verwijst naar de aan het verzoekschrift gevoegde rapporten "EASO. Afghanistan Security Situation" van juni 2019 (stuk 3), "Landinfo. Report Afghanistan. Taliban's Intelligence and the intimidation campaign" (stuk 4) en "EASO Country Guidance. Afghanistan Guidance note and common analysis" van juni 2019 (stuk 5) en de UNHCR "Eligibility Guidelines" van augustus 2018, slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen. De Raad merkt vooreerst op dat een loutere verwijzing naar een risicoprofiel zonder een concreet verband aan te tonen met zijn individuele en persoonlijke situatie, niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Mede gelet op het met gezag van gewijsde beklede arrest nr. 199 032 van 31 januari 2018 waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besloot tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verblijf in het

dorp Chamtala de laatste acht jaar voor zijn komst naar België en bijgevolg van de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan, haalt verzoeker bovendien geen concrete, ernstige en geloofwaardige problemen aan verbonden aan zijn profiel. Verzoeker beperkt zich immers tot het louter benadrukken van zijn tewerkstelling en het herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas. Verzoeker dient concrete elementen aan te brengen die erop wijzen dat zijn risicoprofiel een nieuw element vormt in de zin van artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker toont dan ook geenszins *in concreto* aan dat of in welke omstandigheden hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou dreigen te worden gedood omwille van zijn voorgehouden profiel.

Zo verzoeker nog opmerkt dat niet werd ingegaan op het argument van zijn advocaat in diens begeleidende brief dat een collega-tolk van verzoeker die ook voor de Amerikaanse troepen werkte en met wie hij op de foto's staat, in België door het Commissariaat-generaal werd erkend, merkt de Raad op dat vooreerst niet op objectieve wijze wordt aangetoond dat deze persoon daadwerkelijk een collega van verzoeker betreft. Daarenboven dient erop gewezen dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en beoordeeld wordt op eigen merites.

Ook de bij aanvullende nota bijgebrachte documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 7) vermogen evenmin een ander licht te werpen op de appreciatie van verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming.

De '*Amicus Curiae*' die ten behoeve van verzoeker werd opgesteld door Amnesty International van 14 februari 2020 (stuk 1) steunt op verzoekers verklaringen en stelt, onder meer verwijzend naar het rapport "*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation*" van juni 2019 en de "*UNHCR. Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*" van augustus 2018 dat er bijzondere risico's bestaan voor Afghanen die als tolk voor internationale troepen hebben gewerkt. De Raad wijst er vooreerst op dat Amnesty International wel een algemene situatieschets kan geven voor Afghanen die als tolk werkzaam zijn (geweest) voor internationale troepen, doch geenszins een onafhankelijke instantie uitmaakt die belast is met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming. Uit de '*Amicus Curiae*' kan dan ook geenszins volgen dat verzoeker *in casu* louter omwille van zijn werkzaamheden als tolk internationale bescherming moet worden verleend. De Raad benadrukt voorts opnieuw dat de loutere verwijzing naar verzoekers werkzaamheden niet volstaat om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Uit de UNHCR "*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018 blijkt immers dat dergelijke vrees *in concreto* aannemelijk dient te worden gemaakt ("*Depending on the specific circumstances of the case [...]*"). In het rapport "*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation*" van juni 2019 (p. 51) (waarvan een uittreksel werd toegevoegd aan de aanvullende nota, stuk 7) wordt gesteld als volgt: "*[...] Interpreters and security guards are regarded as a top priority target and in general, well-founded fear of persecution would be substantiated.*" (eigen onderlijning). Hieruit kan opnieuw worden opgemaakt dat, hoewel tolken inderdaad een risicoprofiel bezitten, niet in alle gevallen besloten kan worden tot een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en een verwijzing naar louter algemene informatie (stukken 2-7 van het rechtsplegingsdossier, stuk 7) die geen betrekking heeft op zijn persoon, volstaat hiertoe geenszins. Te meer daar, gelet op het voorgaande en rekening houdend met het arrest nr. 199 032 van 31 januari 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, verzoeker geen zicht biedt op zijn recent verblijf voor zijn komst naar België en bijgevolg evenmin op de omstandigheden en om welke wijze hij zijn werkelijke regio van herkomst verliet. De enkele vaststelling dat er in Nederland een beleidswijzing plaatsvond met betrekking tot tolken die hebben gewerkt voor internationale missies in Afghanistan vermag hieraan geen afbreuk te doen. Er dient immers te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming op afzonderlijke en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld door de bevoegde (asiel)instanties, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. *In casu* blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat terdege rekening werd gehouden met de situatie in verzoekers land van herkomst, doch dat hij er niet in slaagt om *in concreto* aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt.

Verzoeker hekelt verder dat er geen onderzoek is gebeurd naar de subsidiaire bescherming en meent dat zijn afkomst uit Afghanistan vaststaat, zodat het risico voor terugkeer naar Afghanistan aldus

onderzocht moet worden, waartoe hij nog verwijst naar de arrest nr. 203 740 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verder merkt verzoeker in zijn verzoekschrift op dat de situatie in het dorp Shorokhel in de provincie Nangarhar bijzonder gevaarlijk is, zeker nu de invloed van de taliban er bijzonder groot is, waartoe hij nog verwijst naar het rapport "EASO. Afghanistan Security Situation" van juni 2019 (verzoekschrift, stuk 3). De Raad merkt te dezen op dat verzoeker voorbijgaat aan het gewijsde van 's Raads arrest nr. 199 032 waarin dienaangaande staat te lezen als volgt:

*"2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus*

*Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: "de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."*

*Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:*

*"a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

*In zoverre de verzoekende partij, zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.*

*In het licht van de vraag of een verzoekende partij aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus als gevolg van willekeurig geweld is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken waarvoor wordt aangenomen dat de geweldssituatie dermate ernstig is dat een loutere terugkeer aldaar voldoende is om een reëel risico voor het leven of de persoon van een burger uit te maken.*

*De verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in het dorp Chamtala gelegen in het district Khogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.*

*Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.*

*De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen."*

Met het louter verwijzen naar zijn Afghaanse nationaliteit, die op zich niet wordt betwist zoals blijkt uit het voorgaande, en de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar vermag verzoeker geen afbreuk te doen aan deze analyse. Verder merkt de Raad opnieuw op dat de precedentwerking tot op heden niet wordt aanvaard in de continentale rechtstraditie.

2.3.7. Waar verzoeker een schending lijkt aan te voeren van het beginsel van *non-refoulement*, dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze heeft geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement. Hoe dan ook kan erop worden gewezen dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met

betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.10. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.11. De middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER